

[Kirkeministeren.]

beføjelser. Partiet venstre, der er forslagsstiller, går netop ind for det nære samfund sammen med mange andre partier og kredse i dette land. Hvis man vil fastholde dette med det nære samfund, så må man nok læse over på lektionen en enkelt gang, så man ikke kommer til ufrivilligt at gøre noget negativt i dette spørgsmål.

Som jeg sagde før, har det knebet for mig ligesom at få tågen til at lette over bemærkningerne. Det er ikke for at være uvenlig eller uhøflig, jeg siger det, men det kunne jo være, at en og anden havde regnet med, at jeg ville komme med nogle flere bemærkninger til forslaget. Den usikkerhed, der kan knytte sig til bemærkningernes affattelse, må vi prøve på at råde bod på ved at møde op i det kirkepolitiske udvalg, hvor jeg regner med at forslaget vil havne, og så prøve på at få en bredere diskussion i et mere afklaret skær. Det gælder altså om at få tågen til at lette noget.

Som det fremgår af mine udtalelser her, kan jeg ikke anbefale forslaget til folketingsbeslutning, alene af den grund, at vi ikke kan nå inden for tidsfristen i forslaget at komme med noget lovforslag til folketinget. Men jeg tror også, mine bemærkninger i al almindelighed afspejler, at jeg ikke er så lysten efter at give forslaget min tilslutning. Hvis der er ønske om at se nærmere på enkelthederne i udvalget, så bør jeg selvfølgelig være rede til en dybtgående diskussion, og jeg vil gerne understrege, at det er jeg absolut også, fordi det er en væsentlig ting, der går igen på masser af møder landet over, at man ønsker at udbygge menighedsrådenes beføjelser. Man ønsker ligesom at puste mere liv i dem og gennem en øget ansvarstildeling til menighedsrådene også at give sammensætningen af menighedsrådene en højere kvalitet. Sådant udtrykkes det ofte. Hvis det er intentionerne i forslaget, så vil jeg gerne være med til at drøfte disse ting i udvalget. Forslagsstillerne kan altså fra min side regne med en stor åbenhed over for en drøftelse på dette grundlag.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal gøre mine bemærkninger forholdsvis korte. Jeg vil godt starte med at sige, at jeg ikke på mit partis vegne kan give tilslutning til dette beslutningsforslag, således som det ligger her. Det vil jeg godt begrunde lidt nærmere.

Hvis jeg må være en lille smule ubeskedent,

så vil jeg godt sige, at jeg formodentlig må være et af de medlemmer af dette ting, som skulle have en relativt god chance for at forstå problematikken omkring dette forslag, min fortid bl. a. taget i betragtning. Men jeg må altså ganske bakke op, hvad ministeren sagde i pæne vendinger: at det ikke er noget ganske klart billede, der fremtræder af bemærkningerne til forslaget. Jeg synes rent ud sagt, det er ganske forfærdelig svært at se, hvad det egentlig er, forslagsstillerne har forestillet sig rent konkret på dette område.

Men selv om man forudsatte, at det var klart og ligetil, hvad tankerne bag forslaget var, så mener jeg dog ikke, at man burde fremme beslutningsforslaget. Det hænger sammen med, at den tidsfrist, der er sat på det, er alt for kort. Man kræver, at ministeren skal fremsætte forslag så tidligt, at det kan være færdigbehandlet her i dette ting inden denne folketingssamlings udløb.

Jeg vil udtrykke min holdning til forslaget på den måde, at forslagets værdi ikke ligger i, at det realiseres, men det er værdifuldt derigennem, at det kan inspirere til en ordentlig og gennearbejdet debat om en række problemer vores folkekirke vedrørende.

Vi har under det forrige punkt på dagsordenen diskuteret undervisning, der er nævnt sognemedhjælperordning, og der er det problem, som ministeren også strejfede, og som til syvende og sidst nok er det vigtigste af dem alle, nemlig spørgsmålet om på fornuftig vis at decentralisere vores folkekirke, så menighedsrådene får et arbejdsområde og en egen kompetence inden for det område, som kan give dem nogle fornuftige rammer at virke under. Dette og en række andre problemer er vigtige og væsentlige, men det er ikke en diskussion, man kan køre igennem i løbet af nogle få måneder og derefter få formuleret resultatet af i lovforslagsform og så få det færdigbehandlet her, hvis der skal komme noget fornuftigt ud af det.

Jeg vil gerne sige til forslagsstillerne: jeg synes, at det er udmærket, at beslutningsforslaget er fremsat her, fordi det kan inspirere os i udvalget og udvalget og ministeren imellem til en debat, en, tror jeg, efterhånden højst tiltrængt debat, og jeg håber, at forslagsstillerne selv vil være indstillet på, at det er den diskussion, der er væsentlig, og ikke de tidsfrister, der er sat på forslaget her.